

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619202756
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5619202756.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, vo veci starostlivosti o maloletú R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práve sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, dieťa matky L. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, okres K. R., zastúpenej advokátom JUDr. Dušanom Jančim, so sídlom K. R., H. XXX, a otca R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. F. J. XX/XX, Y., o návrhu otca na zníženie výživného a návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/184/2019-147 zo dňa 27. apríla 2021, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/86/2013-51 zo dňa 24.02.2014 v časti o výživnom na maloletú R. R., nar. XX.XX.XXXX tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 120,- eur mesačne vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletej, počnúc od 01.10.2019 ako aj o výroku IV. o trovách konania, p o t v r d z u j e .

Vo zvyšnej časti z o s t á v a rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/86/2013-51 zo dňa 24.02.2014 v časti o výživnom na maloletú R. R., nar. XX.XX.XXXX tak, že otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 120,- eur mesačne, vždy do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky maloletej, počnúc od 01.10.2019 (výrok I.). Návrh otca na zníženie výživného vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.). Konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného z dôvodu späťvzatia návrhu zastavil (výrok III.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania podľa § 52 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania má za preukázane, že od času posledného rozhodnutia o výške výživného na maloletú R., došlo k takej zmene pomerov (§ 78 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine /ďalej len „Zákon o rodine“/), ktoré odôvodňuje stanovenie nižšieho než naposledy určeného výživného. V podrobnostiach okresný súd poukázal na to, že naposledy, keď bolo rozhodované o výživnom, bola maloletá v čase, keď sa pripravovala na nástup na prvý stupeň základnej školy, aktuálne je staršia o šesť a pol roka, navštevuje druhý stupeň základnej školy, s ktorým vekom sú primerané zvýšené aj výdavky na stravu, ošatenie, obuv, hygienu, lekársku starostlivosť, vzdelávacie i záujmové aktivity. Predmetnú skutočnosť prvoinštančný súd vyhodnotil ako zásadnú okolnosť na strane dieťaťa, odôvodňujúcu inak primerane zvýšenie výživného, na druhej strane však musel konštatovať i podstatnú

zmenu pomerov na strane otca, u ktorého došlo zmeny týkajúcej sa zárobkových možnosti a schopnosti v súvislosti s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom. V dôsledku onkologického ochorenia sa stal otec invalidným s mierou zníženej pracovnej schopnosti o 80 %, s odporúčaním lekárov dodržiavať šetriaci režim a nevykonávať pracovnú činnosť. Otcov čistý príjem klesol približne o 150,- eur mesačne a vzrástli mu výdavky spojené s osobitnými stravovacím režimom, a to doplnkovou výživou aj s cestovnými nákladmi spojenými s častými lekáorskými vyšetreniami. Z otcovho výsluchu vyplynulo, že v súčasnosti musí prijímať viac zdravej výživy, zeleninu, pričom odporúčanie prijímať dostatočne množstvo vláknin, nachádzajúcich sa v pravej zelenine, vyplýva i z lekáorských správ. Možnosti otca uplatniť sa na trhu práce sú teda výrazné limitované zdravotným stavom, v súčasnosti skôr nereálne s neistou prognózou zlepšenia fyzickej teda aj pracovnej kondície. Otec žije vo svojej domácnosti sám, nepodieľajú sa s ním ďalšie osoby na úhrade nákladov spojených s bývaním vo vyhradenej časti rodičovského domu. Celkový mesačný príjem otca, vrátane invalidného dôchodku bol ustálený na výšku 496,40 eur mesačne. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie konštatoval, že otec v dostatočnej miere preukázal závažnú zmenu pomerov na jeho strane, čiastočne odôvodňujúcu zníženie výživného na dcéru. Na strane dcéry síce existujú i objektívne dôvody pre zvýšenie výživného, v spojitosti s rastom a vývojom životných nákladov, na druhej strane boli ale preukázane možnosti otca zásadným spôsobom limitované, dokonca v dôsledku nepriaznivého zdravotného stavu by bolo nereálne trvať na jeho schopnosti prispievať na výživu dcéry v doposiaľ určenej výške výživného. Porovnávajúc príjmové pomery na strane otca a odôvodnené potreby maloletej, okresný súd dospel k záveru, že zníženie výživného na sumu 120,- eur mesačne je primeraným vyjadrením proporcionality súčasných príjmových možnosti a schopnosti otca a odôvodnených potrieb maloletej, keď súdom novo ustálená výška zníženého výživného predstavuje necelých 25 % z terajšieho príjmu otca. V súvislosti s vyživovacou povinnosťou, okresný súd poukázal na to, že obidvaja rodičia majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopnosti a možnosti a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. V danom prípade, od poslednej úpravy výživného došlo i k zásadnej zmene pomerov na strane matky. Na rozdiel od minulosti, kedy bola práceneschopná, mala nízky zdroj peňažného príjmu, aktuálne pracuje v zahraničí, počas uvedenej doby sa podieľa na osobnej starostlivosti o dcéru aj stará matka. Preto okresný súd konštatoval, že aj na strane matky došlo k zmene životnej úrovne, na ktorej sa má právo podieľať aj maloletá dcéra. Matka nadobudla rodinný dom, v ktorom vytvorila samostatné bývanie pre ňu, maloletú i ďalšie maloleté deti, syna narodeného v roku 2015, voči ktorému nemá otec vyživovaciu povinnosť. Otec maloletej nie je vlastníkom nehnuteľnosti, jediné hnutelné veci vyššej hodnoty sú dva motocykle a dve motorové vozidlá. Nie je oprávnením súdu naliehať na otca, aby speňažil niektoré z jeho motorových vozidiel a získal ďalší príjem v predpokladanej výške niekoľko tisíc eur, avšak na druhej strane okresný súd poukázal na skutočnosť, že s prevádzkou a vlastníctvom viacerých vozidiel sú spojené zvýšene výdavky na údržbu a zákonné poistenie. Aj tieto finančné prostriedky by za iných okolností mohli byť použité jednak v prospech otca a taktiež v prospech maloletej dcéry. Teda je na uvážení otca, do akej miery vyhodnotí mieru nevyhnutnosti vlastníctva týchto hnutelných vecí a doterajších výdavkoch s nimi súvisiacich. Pri uvedených úvahách sa prvoinštančný súd riadil zásadou, že výživné má prednosť pred inými výdavkami povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť, dokonca súd takéto výdavky povinného rodiča v zmysle § 62 ods. 5 Zákona o rodine, ani neberie do úvahy. Napokon v závere svojho rozhodnutia, okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o odôvodnené potreby maloletej, čiastočná kompenzácia odôvodnených primerane zvýšených potrieb a nákladov je v súčasnosti zabezpečovaná zvýšeným príjmom matky, oproti obdobiu v minulosti, keď súčasne určitý zdroj rezerv na jej strane vidí napríklad pri nadštandardnom výdavku na mobilný telefón dcéry v sume až 30,- eur mesačne, čo je v porovnaní s bežnými výdavkami rovesníkov na túto položku suma niekoľkonásobne vyššia. Pokiaľ otec žiadal o zníženie výživného až na sumu 60,- eur mesačne, v uvedenej časti sa súd prvej inštancie s jeho návrhom nestotožnil, konštatoval, že hoci na jednej strane nemožno objektívne od neho požadovať úhradu doposiaľ plateného výživného v sume 150,- eur mesačne, ním navrhovaná suma 60,- eur mesačne je neprimeraná a vo vzťahu k dcére by bola výrazne poddimenzovaná, preto jeho návrh v prevažujúcej časti o zníženie výživného ako nedôvodný zamietol. Počiatok zníženia vyživovacej povinnosti súd určil odo dňa 01.10.2019, t. j. od prvého dňa nasledujúceho po podaní návrhu otca (30.09.2019), pričom v súlade s § 78 ods. 2 Zákona o rodine, spotrebované výživné, t. j. výživné, ktoré otec doposiaľ uhradil na maloleté dieťa sa nevracia.

2. Proti uvedenému rozsudku, čo do výroku o znížení výživného, podala matka dieťaťa odvolanie, na základe ktorého odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie. Súdu prvej inštancie vytýkala, že na základe jej vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež nesprávne práve posúdenie veci, uplatnila

teda odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e) a h) zák. č. 160/2015 Z. z. CSP. V podrobnostiach uviedla, že s rozsudkom nesúhlasí, pretože nie je vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu. Prvoinštančný súd sa nedostatočne vysporiadal s viacerými skutočnosťami, v ktorom smere odvolateľka poukázala na to, že otec dieťaťa vlastní dve motorové vozidlá a dve motorky. Ide o majetok väčšej hodnoty, keďže každé z týchto vozidiel má hodnotu niekoľko tisíc eur. V takejto situácii má otec dostatok možnosti ako hradiť výživné v pôvodnej výške, ak by predal niektoré z týchto vozidiel. Najmä ak podľa jeho vlastných slov údržba a platby spojené s týmito vozidlami predstavujú dosť veľkú časť jeho rozpočtu. Zákon ani súd síce nemôže prinútiť otca prediť nadštandardný majetok, avšak pri jeho zohľadnení môže rozhodnúť, že pôvodne výživné vo výške 150,- eur mesačne je v jeho schopnostiach platiť. Pri takomto výživnom otec prispieva na dieťa v prepočte na deň sumou približne 5,- eur. Matka tým nechce tvrdiť, že by otec mal prediť všetky motorové vozidlá, avšak je nadštandardné, aby vlastnil až štyri. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Argumentácia tým, že časť, o ktorú súd znížil výživné môže nahradiť zvýšený príjem matky, je nespravodlivá voči matke. Je nespravodlivá voči nej, keďže pracuje, aby sa s dcérou užívala, zatiaľ čo otec maloletej si môže užívať majetok v podobe štyroch motorových vozidiel. Z uvádzaných dôvodov matka označila vyhodnotenie vykonaných dôkazov prvoinštančným súdom za nesprávne, majetkové pomery otca označila za nadpriemerné, umožňujúce splatiť výživné v pôvodnej výške.

3. Otec dieťaťa v podanom vyjadrení k odvolaniu matky, odvolací súd žiadal, aby napadnutý rozsudok okresného súdu, ako vecné správny potvrdil v časti týkajúcej sa zníženia výživného. Bližšie uviedol, že jeho pomery boli v prvoinštančnom konaní zistené správne, nič súdu nezamlčal a je pravda, že vlastní štyri motorové vozidlá. Ak by však tieto vozidlá boli predajné za sumy, ktoré uvádza matka dieťaťa, resp. jej právny zástupca, už by sa boli predali. Viackrát boli zverejnené na predajných portáloch za oveľa nižšie sumy a nepredali sa. Jedná sa o staršie motorové vozidlá a technické preukazy už boli súdu predložené. Za ďalšie ako otec už pred okresným súdom uviedol, počas obdobia, keď ochorel a nemal príjem, nebol schopný platiť súdom stanovené výživné, podal preto žiadosť o zníženie výživného a matke na dieťa posielal sumu 50,- eur. Za tejto situácie matka dieťaťa začala výživné vymáhať cez súdneho exekútora. Pokiaľ otcovi schválil invalidný dôchodok, vznikol mu dlh okolo 3.000,- eur a musel pritom žiť zo sumy 50,- eur mesačne. Na ostatné životné potreby mu prispievali kamaráti a rodina. Exekútor mu zablokoval účet. Pokiaľ by sa aj otcovi podarilo prediť niektoré motorové vozidlá, musel by vyrovnať najskôr tieto podližnosti. Všetky ďalšie skutočnosti o životných nákladoch spojených s liečbou rakoviny boli súdu známe, ako aj to, že zdravotný stav mu nedovoľuje sa zamestnať a privyrobiť si, aby mohol na dcéru prispievať viacej. Na druhej strane matka dieťaťa pred súdom zamlčala, resp. neuviedla svoje životné pomery, ani skutočné preukázane príjmy z Nemecka, kde pracuje ako kontrolórka. Plat na takýchto pozíciách sa pohybuje nad úroveň 2.500,- eur. Keby bola pravda, že jej zárobok je 1.300,- až 1.500,- eur v tom prípade by sa jej ani v Nemecku neoplatilo robiť pri výdavkoch aké má a aké uviedla. Ako je splátka pôžičiek, hypotéky, poisťky a telefón. Taktiež súdu nepreukázal, že je aj vlastníkom nehnuteľnosti, za ktorú platí hypotéku a pôžičky. Na záver svojho vyjadrenia otec uviedol, že pokiaľ bol zdravý a mal príjem, vždy na dcéru platil riadne, pravidelne a včas. Matka dieťaťa nepracovala, a preto sa väčšou mierou na výživné dieťaťa podieľal otec. Teraz, keď má lepšie životné pomery, o čom svedčí aj fakt, že jedno dieťa si už zobrala do Nemecka, je namieste zníženie výživného. Napokon samotné odvolanie podala matka len z dôvodu, že chce zobrať do Nemecka aj maloletú dcéru R. a keďže otec s tým nesúhlasil podala odvolanie. Tieto finančné prostriedky radšej matka mohla minúť na maloletú dcéru.

4. Kolízny opatrovník v podanom vyjadrení uviedol, že je v záujme maloletej R. zvýšenie výživného, avšak vzhľadom k dlhodobému nepriaznivému zdravotnému stavu otca, ponechal rozhodnutie o výške výživného na súd.

5. Matka dieťaťa vo svojej odvolacej replike naďalej trvala na podanom odvolaní, uviedla, že síce akceptuje zhoršený zdravotný stav otca, avšak trvá na zachovaní výživného v doterajšej výške, t. j. 150,- eur mesačne. Zopakovala, že na strane maloletej došlo k výraznej zmene pomerov, keď v čase predchádzajúceho rozhodnutia mala len štyri roky, momentálne má trinásť rokov, je žiačkou druhého stupňa Evanjelickej základnej školy biskupa Juraja Janošku v K. R.. Vyššie výdavky má spojené s vekom, s dochádzaním do školy ako so skutočnosťou, že navštevuje lekára. Zníženie výživného by bolo úplne proti záujmom maloletej. Tvrdenia otca, že matka zamlčala svoje majetkové pomery označila za nepravdivé. V prvoinštančnom konaní bolo relatívnymi dokladmi preukázané, aké má matka príjmy a pomery. Zopakovala svoju argumentáciu o možnostiach otca zlepšiť si majetkové pomery predajom motorových vozidiel, v ktorom smere poukázala na jeho vyjadrenie na pojednávaní dňa 27.04.2021,

na ktorom uviedol, že motorové vozidlo BMW 520 by vedel predať za 2.000,- až 3.000,- eur a jednu z motoriek za 8.000,- eur, avšak nevie, či sa mu to oplatí. Ak argumentuje otec skutočnosťou, že má nejaký dlh voči iným osobám vo výške 3.000,- eur a po predaji motorových vozidiel by ho musel splácať, vďaka čomu by nemal na výživné, v tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že výživne je osobne ako aj časovo nezastupiteľné plnenie rodičov voči deťom, keďže rodičia majú túto povinnosť priamo zo Zákona o rodine, a sú preto povinný vyvinúť všetko úsilie, aby výživne, ktoré pokryje aspoň najnákladnejšie potreby detí plnili. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživne má prednosť pred inými výdavkami rodičov, preto otec deti je povinný pred plnením si svojich osobných potrieb vrátane dlhov voči iným osobám zabezpečiť predovšetkým vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu, ktoré je povinnosťou prioritnou a namiesto rodiča nezastupiteľnou. V danom prípade ak otec pripustil, že by vedel predať motorové vozidlá, možno nie za cenu aká sa mu páči, avšak ak sa berú v úvahu jeho vyjadrenia o sumách 2.000,- eur, respektíve 8.000,- eur, jeho príjem by sa zvýšil o 10.000,- eur, čo bohato postačí aj na vyplatenie dlhov, ako aj na rezervu, ktorú by mohol použiť na výživne v doterajšej výške. Podľa názoru matky je neprimeraným majetkovým rizikom vlastníctvo štyroch motorových vozidiel, ktoré vyžadujú poplatky spojené s údržbou, prevádzkou a užívaním najmä v situáciách, kedy sám otec maloletej tvrdí, že má dlhy. Na jeho strane síce došlo tiež k zmene pomerov vo vzťahu k zníženiu príjmu, avšak nejde o výraznú zmenu jeho majetkových pomerov. Tieto zostali takmer nezmenené s výnimkou výšky príjmu. Otec maloletej má hodnotný hnuiteľný majetok v nadpriemernej hodnote, vo vzťahu k bežným ľuďom nie je totiž až tak bežné, aby človek vlastnil štyri motorové vozidlá, jednu staršiu motorku, ktorú nadobudol za 600,- eur a prerobil ju, čím stúpila jej hodnota, potom druhú motorku za nadobúdaciu cenu 10.000,- eur, pričom sám by ju vedel predať tak za 8.000,- eur. Ďalej má osobné motorové vozidlo BMW 520, ktoré nadobudol za 6.000,- eur a vedel by ho predať za 2.000,- až 3.000,- eur, a tiež osobné motorové vozidlo BMW X6, ktoré nadobudol za 14.000,- eur s počtom najjazdených kilometrov 250.000, sa na inzerátoch pohybuje v približne rovnakej cene aj dnes. Absolútne nie je pravdou, že by otec maloletej bol zo strany matky, resp. jej právneho zástupcu, vydieraný. K žiadnemu vydieraniu pomocou odvolania nedošlo a takéto obvinenia sú klamstvom a účelovou snahou očierniť matku maloletej v očiach súdu.

6. Otec dieťaťa vo svojej odvolacej duplike zopakoval, že jeho príjmy nie sú dostatočné na platenie výživného v pôvodnej výške. Už v minulosti, keď čakal na invalidný dôchodok a boli jeho príjmy z maródky 250,- eur mesačne, musel si požičiavať na živobytie aj na platenie výživného. V tom čase podal návrh na zníženie výživného, ktoré konanie trvá dva roky. Odvtedy mu dlhy narastajú a hoci chápe, že je v záujme maloletej dcéry, aby platil vyššie výživne, bohužiaľ v dôsledku predošlého postupu exmanželky a dĺžke termínov na súdoch sa dostal do situácie, kde naozaj nemá veľa možností ako platiť viac. Matka uvádza ako dôvod na zvýšenie výživného predaj motorových vozidiel, ktoré otec nadobudol ešte počas obdobia, keď pracoval a pravidelne platil a bol zdravotne v poriadku. Teraz má rakovinu štvrtého stupňa s metastázami v lymfatickom systéme a jedno auto potrebuje hlavne na presun k doktorovi. Druhé vozidlo je aktuálne nepojazdné a na opravu nemá financie. Jedná sa o staré motorové vozidlá. Otec uverejnil inzeráty a snaží sa ich predať. Nežije si nadpriemerne, ako to tvrdí matka, pretože autá a motorky nadobudol ešte počas doby, kedy zarábala a bol zdravý. Na pojednávaní uviedol koľko ho stoja vitamíny, doplnky a strava, ktorú musí dodržiavať a taktiež cesty na vyšetrenia. Jeho príjem je len invalidný dôchodok. V závere svojho vyjadrenia vyjadril presvedčenie, že „...exmanželka naťahuje súd a baví ju robiť zle aj keď vie, že je chorí...“. Robí to účelovo, aby jej dovolil zobrať dcéru do Nemecka. Na znížení výživného trval.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania matky v intenciách ust. § 65 až § 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP, a to z nasledovných dôvodov.

8. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 Zákona o rodine).

9. Podľa § 78 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

10. Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napríklad o také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť tiež vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacej povinnosti povinného, ale aj invalidita povinného a podobne.

11. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sú správne a na ktoré poukazuje.

12. Predmetom preskúmania bolo v danom prípade rozhodnutie prvoinštančného súdu v časti, ktorým rozhodol o znížení rozsahu vyživovacej povinnosti otca voči maloletej R. zo sumy 150,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne, a to s účinnosťou od 01.09.2019 a s odôvodnením, že od uvedeného času došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje stanovenie nižšieho než naposledy určeného výživného. Matka v podanom odvolaní skutkové a právne závery prvoinštančného súdu namietla a označila ich ako nesprávne. Nespochybnila ale, že na strane otca došlo k zmene pomerov v príčinnej súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom, avšak mala za to, že aj za danej situácie mu jeho pomery umožňujú naďalej platiť pôvodne súdom určené výživné, t.j. v sume 150 eur mesačne.

13. Zo skutkového stavu zisteného prvoinštančným súdom odvolací súd zistil, že od času predchádzajúceho rozhodnutia sa otec dieťaťa stal invalidným s mierou zníženej pracovnej schopnosti o 80 %, v dôsledku zisteného onkologického ochorenia, v ktorej súvislosti sa mu výrazne znížil príjem, ktorú okolnosť okresný súd správne vyhodnotil, ako zmenu pomerov odôvodňujúcu stanovenie nižšieho výživného. K predmetnému odvolací súd dodáva, že nielen zhoršený zdravotný stav a z toho vyplývajúca invalidita na strane otca dieťaťa, ale aj lekárska správa odporúčajúca otcovi dieťaťa vyhnúť sa fyzickej záťaži, svedčia o výrazne obmedzených možnostiach otca opätovne nadobudnúť vyšší príjem. Za daného stavu, keď zároveň z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by nielen schopnosti a možnosti otca, ale aj jeho celkové majetkové pomery odôvodňovali, naďalej platiť pôvodne stanovené výživné, rozhodnutie prvoinštančného súdu o znížení rozsahu vyživovacej povinnosti odvolací súd považoval za správne. Matka v podanom odvolaní síce argumentuje tým, že majetkové pomery otca sú nadštandardné, keď má byť vlastníkom celkovo štyroch motorových vozidiel, avšak uvedené skutočnosti boli známe už v prvoinštančnom konaní, pričom podľa názoru odvolacieho súdu sa s nimi okresný súd riadne vysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia, keď uviedol, že otec v podstate dostatočným spôsobom objasnil nadobudnutie vlastníctva predmetných motorových vozidiel, ich nákupnú ako aj skutočnú cenu, ako aj to, prečo je naďalej ich držiteľom. Odvolací súd aj napriek námietkam matky v opravnom prostriedku nevzhladol také skutočnosti, pre ktoré by nemal so závermi prvoinštančného súdu nesúhlasiť, resp. ich prehodnocovať. Odvolanie matky preto považoval v celom rozsahu za nedôvodné. Uvedené však nebráni matke, aby v budúcnosti pokiaľ sa opätovne zmenia pomery, aby podala návrh na úpravu rozsahu vyživovacej povinnosti.

14. Záverom odvolací súd uvádza, že podľa jeho názoru napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tiež zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 220 CSP. Okresný súd sa dôsledne zaoberal všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, vrátane tých, na ktoré poukázala odvolateľka, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

16. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ustanovení § 52 CMP.

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)